

על השרון

המקומון הנפוץ בשרון • גיליון 731 • 4.6.2004 • ט"ו בסיון תשס"ד • חינם לקוראי "ידיעות אחרונות"

ידיעות אחרונות

תערוכה

זה רק געגוע

אתי מור, "קווי הפרדה",
מרכז הבמה, גני תקווה

כבת לניצולי שואה, אשר חוותה על בשרה את מצוקת הוריה על אובדן יקיריהם, מבטאת אתי מור, אמנית מכפר שמריהו, שחזרה בסוף שנות ה-90 ארצה לאחר שהות של 23 שנה בארה"ב, את הגעגוע למשפחתה, שנכחדה בשואה. זאת באמצע עות הדמויות "הנוכחות-נעדרות" בציוריה. בתערוכתה מציגה מור 10 ציורים גדולי מידות ושישה פסלים עשויים ברזל וברונזה.

"הסמן המרכזי ביצירתה של מור הוא תמיד האדם", מסבירה אוצרת התערוכה, מירי קרימלובסקי. "דמות מוארכת, נטולת תווי פנים וסימני זיהוי, כמו בציוריו של מודליאני, מביאה מור את הדמויותיה כמעט לכדי סכמה".

מור, המתרגמת את הלכי רוחה ורגשותיה לעברית, בוחרת לצייר את הדמויות חסרות הזהות, כשהן פורשות את זרועותיהן המפותלות, צמודות זו לזו מתוך כמיהה לקירבה ולמגע אנושי. הדימויות המצויירות על גבי הבר נדמות כמו שתרות אחר זהותן, שהופקעה מהן במסיבות אכזריות, מתי פשות לשווא את שאבד לבלי שוב.

מספר ציורים ציירה מור בצבעי פסטל וגם רשמה בעיפרון על גבי הבר, תוך שהיא מנסה לשחזר מתוך הזיכרון את קווי המתאר של הדמות המצויירת. הפסלים שלה העשויים ברזל שטוחים כמו הדמויות שהיא מציירת. את חלקם היא משאירה חשופים בצבע הברזל המחליד עם הזמן, דבר המשווה להם מראה גרעיני ומחוספס, את האחרים היא צובעת בצבע תעשייתי בהק.

מור, שלמדה ציור ופיסול בתחילת שנות ה-70 במכון לאימנות בבית ים, ומאוחר יותר ב"ניו סקול" בניו יורק, הציגה בעבר תערוכות יחיד וקבוצתיות בגלריות בארץ ובניו יורק. התערוכה הנוכחית, המוצגת במרכז הבמה בגני תקווה, תימשך עד 5.7.2004.

